

законы. Всяко изнамираніе е усъвършенствованіе, или прилаганіе къмъ практикѣ на единъ или нѣколко законы отъ математикѣ-тѣ, механикѣ-тѣ, физикѣ-тѣ, хыміѣ-тѣ; чловѣци-ти, още безъ да съзнавать ясно тыя законы, правила сѣ вече и въ прѣвни-ты врѣмена изнамиранія, по нуждѣ чрезъ нѣкой даръ отъ прѣдусѣщаніе, или просто, по случай. Тыя изнамиранія сѣ ся правила толкова по-често, колко-то повече чловѣвъ е начинѣ да ся вглѣбява въ изучваніе-то вѣчны-ты законы на природѣ-тѣ. Колко-то по-пълно и по-съвършене познаваме тыя законы, толкова по-точно ни ставать познаты всичкы-ты свойства на матеріѣ-тѣ, толкова по-разумно да бѣде ново-то изнамираніе: това е математическый задаткъ, кого-то ни прѣдлага природа-та. Отъ законы-ты ѣ щемъ ся научимъ, кое е възможно и кое невъзможно. Отколѣ вече трѣсеніе-то злато и *regretium mobile* ся отхвърлены, като призраци отъ фантазіѣ; съврѣменна-та хымія е истинно-то, плодотворно искусство за добываніе злато, зашто-то чрѣзъ неѣ, като чрѣзъ нѣкое влѣшебство, най-обыкновенни-ти матеріяли ся приобрьщать въ най-скѣпоцѣнны благородны произведенія, — и въ топлинѣ-тѣ намираме ново *perpetuum mobile*.

За това запознаваніе-то съ природѣ-тѣ придобыва, отъ день на день, все по-голѣмо значеніе за живота, все по-глубоко прониквать естественны-ты науки въ всичкы-ты чѣсти на чловѣческый бытъ, въ всичкы-ты пластове на общество-то; все повече и повече става всеобще участіе-то, кое-то начинать да пріимать въ предлагаемы-ты отъ тѣхъ съкровища. И наистинѣ умѣніе-то да ся ползуваме и управяме отъ законы-ты природны-е единъ отъ най-до-